

ράν. Βαδίζοντες ἐπιμόχθως, διηρχόμεθα τὸ στενόν, ἀλλὰ νέαι φάραγγες, καὶ νέα ὄρη, δυσβάτοτερα τῶν πρίν, προέκυπτον τότε ἀπωτέρω. Μετὰ συριγμοῦ ὀξύτατο ἐφέροντο βιαίως εἰς τὰ στενὰ ἐκεῖνα ἀκατάσχετοι ἄνεμοι. Αἱ θέσεις ἐνεποιοῦν φόβον τινά, ἡ δὲ κινδυνώδης ὁδὸς κατὰ θέσεις ἀπέβαινεν αὐτόχρημα ἄβατος, ἰδίως δὲ εἰς τὸ *Κακὸ Πέρασμα*, ὅπως καλεῖται ὀλισθηρά τις κατωφέρεια εἰς χεῖμαρρον ἐκβάλλουσα, καὶ ἐν μέσῳ βράχων ὀξέων καὶ ὀρέων ἀπροσπελάστων ἐκτεινομένη. Ἐκείθεν ἠρξάμεθα ἀνερχόμενοι σταθερῶς. Ἡ ἀτραπὸς μόλις εἶναι βατή, ἐπὶ τῆς πλευρᾶς δὲ τοῦ καθέτου ὅρους πεπατημένη ἀριθμεῖ ἑλαττον τῶν δύο σπιθαμῶν πλάτος. Τὸ ποιμνιοστάσιον ὅπου ἀπηρχόμεθα εἶναι ἐν τῶν ὑψηλοτέρων τῆς νήσου. Ἡ θέσις καλεῖται *Λουτσόκουρτα*, εὔρηται δὲ μεταξὺ δύο κορυφῶν τῶν Λευκῶν Ὀρέων τῆς «Ντέμπλας» καὶ τῆς «Μελινταγούς». Ὑπὸ ἀφορήτου δίψης κατατρυχόμενοι ἐφθάσαμεν τέλος τὴν «Λουτσόκουρτα» μετὰ πορείαν μακράν, κοπιώδη καὶ ἐπισφαλῆ. Ὑδωρ οὐδαμοῦ ὑπῆρχε, τὴν φλογεράν δὲ ἡμῶν δίψαν ἐσθῆσαμεν ἀτελῶς, θέντες ἐν τῷ στόματι τεμάχιον χιόνος, ἀπὸ τῆς ἐγγύς πλευρᾶς τοῦ ὅρους μεταφερομένης εἰς τὸ ποιμνιοστάσιον. Ποιμένες καὶ ποιμνία πίνουσιν, ἡ μᾶλλον τρώγουσι χιόνα κατ' ἅπασαν τὴν διατριβὴν αὐτῶν εἰς τὰς κορυφὰς ἐκεῖνας, ὅπου οὐδεμία ὑπάρχει πηγὴ. Οἱ βοσκοὶ ἐδέχθησαν ἡμᾶς περιχαρῶς. Θέντες βῶλον χιόνος ἐντὸς θαυμασίου γάλακτος, προσέφερον ἡμῖν πρὸς πόσιν, ἄχρις οὗ παρασκευασθῇ τὸ λιτὸν πρόγευμα, ὅπερ ἤρτυεν ὀρεῖς ἀκόρεστος καὶ γιαοῦρτι πρό μιᾶς στιγμῆς ἐτοιμασθῆν. Οἱ βοσκοὶ εἶχον διὰ λίθων κατασκευάσει εἰς τὸν μυχὸν τῆς χαμηλοτέρας κλίσεως τοῦ ὅρους καλύβην λιθοσκεπῆ, χαμηλοτάτην, ἐπὶ καθέτων λιθίνων πυραμίδων στηριζομένην. Τὸ τριβώνιον τοῦ Διογένους, τὸ πολύθυρον καὶ διάτρητον, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐρμητικῶς κεκλεισμένον πρὸ τῶν ὀπῶν καὶ τῶν χασμάτων ἅτινα εἶχεν ἡ καλύβη ἐκείνη, ἡ παντὶ ἀνέμῳ καὶ πάσῃ βροχῇ ἀναπεπταμένη. Εἰς τὸν στενότατον χώρον τῆς εἶχεν ἀποθηκευθῇ ὁ κατασκευασθεὶς τυρός, διέτριβε δὲ καὶ δεκάς βοσκῶν, εἰς οὓς προσετέθημεν καὶ ἡμεῖς. Ἀμα τῇ ἀφίξει μας ἤρχισεν ἡ κουρὰ τῶν προβάτων. Ὀλλοιδὸν καθήμενοι οἱ κουρίσκοι ἐκράτουν διὰ τῆς δεξιᾶς ψαλίδας, ἥτις βεβαίως θὰ ἔχη τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπὸ τῆς ψαλίδος, δι' ἧς οἱ ποιμένες τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ ἔκειρον τὰ ἀναρίθμητα ποιμνία του. Οἱ περίσσιοι συνελάμβανον διαδοχικῶς τοὺς ἐντὸς τῆς «μάνδρας» συνωστιζομένους ἀμνοὺς καὶ τὰς ἀμνάδας ἔφερον αὐτὰς εἰς τὸν *κουρίσκο*, ὅστις, συνέχων τὸ ζῶον διὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἔκειρεν αὐτὸ βραδέως. Μετὰ μικρόν, τὴν δασύμαλλον διφθέραν

ἀφέν κατὰ γῆς, ἐλαφρότερον ἠγείρετο, καὶ ἔφευγε προτροπάδην τὸ καρθὲν πρόβατον. Βεβαίως οὔτε ἡ θέσις, οὔτε ἡ στιγμή ἦν ἐπιτηδεία εἰς μελέτας συγκριτικὰς. Ὁμολογῶ ὅμως, ὅτι δὲν κατῴρωσα νὰ ἀποδιώξω σκέψιν τινὰ ἐπιφοιτήσασαν τὴν ὥραν κατ' ἣν εἶδον τὸν λιπαρὸν καὶ ῥυπαρὸν πόκον κυλιόμενον ἐπὶ τοῦ χώματος. Τὸ ἔριον τοῦτο, εἰς ὕψος ἀβρὸν μεταποιηθησόμενον, θὰ καλύψῃ αὖριον τοὺς ὤμους ὡραίας γυναικός, καὶ θὰ ἀποτελέσῃ τὴν *be-ládar* τοῦ διπλωμάτου. Τοιαύτη ἡ ἀρχή, ἀλλ' οὕτω διάφορον τὸ τέλος.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ

## ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Συνεχίζοντες τὰ ἐν τῷ φύλλῳ 566 τῆς «Ἑστίας» δημοσιευθέντα περὶ τοῦ σχολείου τῶν ὑπαξιωματικῶν, παρέχομεν καὶ σήμερον τὰς ἐπομένας πληροφορίας περὶ τῆς κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος λειτουργίας αὐτῆς.

Ἀπεφοίτησαν τὸ παρὸν ἔτος ἐκ τῆς Σχολῆς ἐπιτυχόντες εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις 89 μαθηταὶ τῆς 3ης τάξεως καταταχθέντες ὡς ἀνθυπολοχαγοί, 45 εἰς τὸ πεζικόν, 36 εἰς τὸ οἰκονομικὸν σῶμα καὶ 8 εἰς τὸ ἱππικόν.

Κατετάχθησαν δὲ ὡς μαθηταὶ τῆς 1ης τάξεως ἀφοῦ ἐπέτυχον κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις 78, ἐξ ὧν 18 ἐπιλοχαῖοι καὶ 60 λοχαῖοι. Ἐκ τούτων εἰσὶ προωρισμένοι 45 διὰ τὸ πεζικόν, 25 διὰ τὸ οἰκονομικόν καὶ 8 διὰ τὸ ἱππικόν. Ἐκ τούτων δ' οἱ διὰ τὸ πεζικόν προωρισμένοι 45 προῆλθον: 22 ἐκ τοῦ πεζικοῦ, 8 ἐκ τοῦ πυροβολικοῦ, 11 ἐκ τοῦ μηχανικοῦ καὶ 2 ἐκ τῶν νοσοκόμων, οἱ δὲ διὰ τὸ οἰκονομικὸν προωρισμένοι 25 προῆλθον 14 ἐκ τοῦ πεζικοῦ, 1 ἐκ τῶν εὐζώνων, 6 ἐκ τοῦ πυροβολικοῦ, 2 ἐκ τοῦ μηχανικοῦ καὶ 2 ἐκ τοῦ ἱππικοῦ, οἱ δὲ διὰ τὸ ἱππικόν προωρισμένοι 8 προῆλθον ἐκ τοῦ ἱππικοῦ.

Ὡς πρὸς τὰς προγενεστέρας πρὸ τῆς εἰς τὸ σχολεῖον εισόδου των γνώσεις κατατάσσονται ὡς ἑξῆς: 8 φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, 1 ἀπόφοιτος γυμνασίου, 46 μαθηταὶ γυμνασίου, 5 ἀπόφοιτοι τοῦ Ἑλλ. σχολείου, 13 μαθηταὶ τοῦ Ἑλλ. Σχολείου, 2 πρώην μαθηταὶ τοῦ Σχολείου τῶν Εὐελπίδων, 1 ἐκ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, 1 ἐκ τῶν διδασκαλείων, 1 ἄνευ προηγουμένης φοιτήσεως εἰς σχολεῖον.

Μετὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Σχολείου ἅπαντες οἱ μαθηταὶ, τῇ προτάσει τοῦ διοικητοῦ τοῦ σχολείου καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου, ἐξετέλεσαν πορείαν ἀνὰ τὰ σύνορα ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν καὶ διοίκησιν τοῦ διοικητοῦ τοῦ

Σχολείου ἀντισυνταγματάρχου Κου Ι. Δημοπούλου. Ἡ πορεία αὕτη ἀρξάμενη ἐξ Ἀθηνῶν τῇ 4 Αὐγούστου ε. ε. ἐπερατώθη τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου. Ὁ Λόχος τῶν μαθητῶν παρηκολοθεῖτο ὑπὸ τῶν σχετικῶν βαθμοφόρων καὶ καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Ἡ πορεία ἐγένετο ὡς ἐξῆς: Ὁ διοικητὴς τῆς Σχολῆς μετὰ τῶν ὑπαξιωματικῶν μαθητῶν τοῦ ἱππικοῦ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀθηνῶν τῇ 4 Αὐγούστου διὰ ξηρᾶς μεταβάλλαντες ἐπιπλοὶ εἰς Φέρσαλα, ὅπου ἀφίκοντο τῇ 21ῃ Αὐγούστου, ὃ δὲ λόχος τῶν ὑπαξιωματικῶν μαθητῶν τοῦ πεζικοῦ ἀνεχώρησε τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐξ Ἀθηνῶν διὰ θαλάσσης εἰς Βῶλον καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Φέρσαλα, ἔνθα ἠνώθη μετὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Σχολείου. Ἐκ Φερσάλων οἱ μὲν τοῦ πεζικοῦ μαθηταὶ μετέβησαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Τρίκκαλα, οἱ δὲ τοῦ ἱππικοῦ ἐπιπλοὶ. Ἐν Τρικκάλαις ἐκωνόνισθησαν τὰ τῆς πορείας ὡς ἐξῆς: Μία διμοιρία τοῦ πεζικοῦ κατηυθύνθη κατ' εὐθείαν ἐκ Τρικκάλων εἰς Ἄρταν διὰ Μουζακίου, Γεφύρας Κόρακα, καὶ Βελεντζικοῦ, δευτέρα διμοιρία κατ' εὐθείαν ἐπίσης εἰς Ἄρταν διὰ Πορτῶν, αἱ δὲ δύο δ' ἑτεραι διμοιρίαι καὶ ὁ οὐλαμὸς τοῦ ἱππικοῦ μετὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Σχολείου εἰς Καλαμπάκαν, ἃφ' ὅπου ἡ μὲν μία ἐνωμοτία τῆς ἐτέρας τῶν διμοιριῶν ἀπὸ Καλαμπάκας μετέβη κατ' εὐθείαν εἰς Καλαρρύτας διὰ Κουτουβάσδας καὶ Ὁξυῶς Δεσπότη, ἡ δ' ἑτέρα ἐνωμοτία τῆς αὐτῆς διμοιρίας ἐπίσης εἰς Καλαρρύτας διὰ Κρανιάς, ἡ δὲ τετάρτη διμοιρία καὶ ὁ οὐλαμὸς τοῦ ἱππικοῦ ὑπὸ τὸν διοικητὴν τοῦ Σχολείου ἐκ Καλαμπάκας μετέβησαν εἰς Χάνι Ζυγοῦ ἀπέναντι τοῦ Μετσόβου, ὅθεν ἤρξατο ἡ ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῶν συνόρων πορεία. Ἐκ Ζυγοῦ διὰ τῆς Ὁξυῶς Δεσπότη καὶ Χαλικίου μετέβησαν εἰς Καλαρρύτας, ἔνθα ἠνώθη μετὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Σχολείου καὶ ἡ τρίτη διμοιρία. Ἐκ Καλαρρυτῶν αἱ δύο διμοιρίαι τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ διαιρεθεῖσαι εἰς διάφορα τμήματα ἐπορεύθησαν διὰ Πραμάντων, Ἀγνάντων, Ραντανίου καὶ Καλεντινίου εἰς Ἄρταν. Ἐν Ἄρτῃ συνηγήθησαν ἅπασαι αἱ διμοιρίαι τοῦ πεζικοῦ καὶ ὁ οὐλαμὸς τοῦ ἱππικοῦ καὶ μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν μετέβησαν διὰ ξηρᾶς εἰς Μεσολόγγιον διὰ Καρβασαρά καὶ Ἀγρινίου, ἐκεῖθεν δὲ ὁ μὲν λόχος τῶν μαθητῶν τοῦ πεζικοῦ διὰ θαλάσσης εἰς Κόρινθον, ὃ δὲ οὐλαμὸς τοῦ ἱππικοῦ διὰ ξηρᾶς εἰς Αἶγιον, διαβάς τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον ἐν Ἀντιρρίῳ διὰ τοῦ πορθμείου καὶ ἐξ Αἰγίου διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Κόρινθον, ὅπου ἠνώθη μετὰ τοῦ λόχου τοῦ πεζικοῦ καὶ ἀφοῦ οἱ μαθηταὶ ἅπαντες ἐπεσκέφθησαν τὰς ἐργασίας τῆς τομῆς τοῦ ἱσμοῦ ἀφίχθησαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου εἰς Ἀθήνας. Ἀπὸ

τῆς ἀναχωρήσεώς των ἐξ Ἀθηνῶν μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς ὁ οὐλαμὸς τοῦ ἱππικοῦ διήνυσεν εἰς 35 ἡμέρας, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἡμερῶν ἀναπαύσεως, 943 χιλιόμετρα διατρεχθέντα εἰς 132 ὥρας πορείας, ὥστε κατὰ μέσον ὅρον διήνυσεν 7 χιλιόμετρα καθ' ὥραν πορείας. Ἡ μακροτέρα ἡμερησία πορεία ἦν ἡ ἐξ Ἄρτης εἰς Ἀγρίνιον, καθ' ἣν ὁ οὐλαμὸς ὠδοιπόρησεν 15 ὥρας καὶ διήνυσεν ἑκατὸν χιλιόμετρα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

Καθ' ἅπαν τὸ διάστημα τῆς πορείας οἱ ὑπαξιωματικοὶ μαθηταὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ διοικητοῦ τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν σχετικῶν καθηγητῶν καὶ ἀξιωματικῶν συνέταξαν λεπτομερῆ διαγράμματα τῆς διανυθείσης παρ' αὐτῶν ὁδοῦ.

Γ.

## Η ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΕΧΕΜΥΘΙΑ

Ἡ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν Ἀμερικῇ, ἔνθα ἐν τῇ τηλεγραφικῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπάρχουσι καὶ γυναικες ὑπάλληλοι.

Τικ, τίκ, τόκ, τόκ, τέκ, τέκ...

Ἡ τηλεγραφικὴ μηχανὴ ἐκάλει.

— Εἰς τὸν διάβολον, ἐψιθύρισε ἡ τηλεγραφῆτρια, ἀποθέτουσα τὸ μυθιστόρημα ὅπερ ἐκράτει ἀνά χεῖρας καὶ πλησιάζουσα πρὸς τὸ μηχανήμα.

Ἡ ταινία τοῦ τηλεγραφήματος ἤρξατο ἐξελισσομένη.

— Μπα! ἀπευθύνεται πρὸς κυρίαν, εἶπεν ἡ τηλεγραφῆτρια ἥς ἤρξατο κινουμένη ἡ περιέργεια. Δὲν εἶνε διὰ τὴν πόλιν μας, πρέπει νὰ τὸ μεταβιβάσω.

— Ἀλλὰ αὐτὸ εἶνε ἐρωτικὸν τηλεγράφημα, ἐξηκολούθησε. Τί ἐκφράσεις θερμαί! Ὁ Ῥοβέρτος δὲν μοῦ τηλεγραφεῖ ποτὲ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Ἐτελείωσε... «Πολλὰ φιλήματα». Καὶ φιλήματα διὰ τοῦ τελεγράφου! Τί ὑπογραφήν φέρει; Ῥοβέρτος!

— Ἐὰν δὲν ἦτο τόσο μακράν, θὰ ἔλεγα ὅτι εἶνε αὐτὸς ὁ ἀχρεῖος.

Νὰ μ' ἀφήσῃ τώρα τόσο καιρὸν χωρὶς γράμμα! Ἄ! Ἄ! ὅλοι οἱ Ῥοβέρτοι δὲν εἶνε κομμένοι ἀπὸ ἕνα πανί. Νὰ Ῥοβέρτος μία φορά.

Ἡ τηλεγραφῆτρια ἐν τοσούτῳ δὲν μετεβίβαζε τὸ τηλεγράφημα· ἀνελογίζετο ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἢ παραπολύ ἢ πολὺ ὀλίγον εὐδαίμονες καὶ κατέλεγεν ἑαυτὴν εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν.

Ποία νὰ ἦτο ἄρά γε ἡ κυρία πρὸς ἣν ἀπευθύνετο τὸ ἐνθερμον τοῦτο τηλεγράφημα;

Ἦτο ὠραία;

Χμ!